

◆ Yasin Şen

Niyaznâme

Gökler yıkılsa da kulun başına
Lutfeyleyip neler ihsân edersin
Gönlü sızısına gözü yaşına
Bir teselli kılıp dermân edersin

Gözümde büyürken firkat elemi
Derdimi yazarım alıp kalemi
Yaratmışsın türlü türlü âlemi
Kullarını salıp seyrân edersin

Günleri geçer de düşer melâle
Bir zaman ermeyi diler kemâle
Yollar dahi elbet gider visâle
Âşığınla yolda devrân edersin

Zerreden küreye olmuşsun ayân
Ârifin dilinden kılmışsın beyân
Yüceden alçağa akar bir zaman
Damlayı sonunda ummân edersin

Hüzündür hayatın her dem mâyesi
Celâlin varlığa düşmüş sâyesi
Bir vuslat imiş kulun sermâyesi
Kulunu âkıbet şâdân edersin

Hükmüne kılmışsın mutî her şeyi
Firkat elemiyle inletip neyi
Gece gündüz içilir aşkın meyi
Aşkınla âşığı sûzân edersin

Varlık nedir böyle yokluğa akar
Yok derdine insan elemeler çeker
Ateşin yakarken sellerin yıkar
Bunca mamûreyi virân edersin

Giydirip garibi ve gurabâyı
Alırsın eyninden bir gün abâyı
Ne eylersin bilmem bunca kabâyı
Giydirirsin sonra üryân edersin

Gecede gündüzde kıldım günâhı
Bunca günâhımla ettim sabahı
Dilersen Ya Rabbi kılsam da âhı
Sırrımı ellerden pinhân edersin

Yaptığımdan beni eyleyip pişman
Gönlümü kavurur hüznüm bir zaman
İlâhi Ya Ganî, artık el-aman
Gözyaşımı benim revân edersin

Yaşarım gönülde türlü sevdâyı
Başıma salarsın neden kavgâyı
Aşkına düşenler neyler davâyı
Dünyayı âşığa zindan edersin

Rahmetin gâliptir kulu seversin
Sevdiğini bazen iyi döversin
Bazen çağırırsın bazen kovarsın
Huzurdan kovduğun şeytan edersin

Cemâlin eseri türlü nebâtın
Celâlin pertevi yani memâtın
Salarak peşine âb-ı hayâtın
Hâlini âşığın irfân edersin

Hüküm senindir ukbâda dünyâda
Kulların her biri başka sevdâda
Herkes olsa n'ola tatlı rüyâda
Bu kadar cümbüşü yalan edersin

Hükmüne karışan yoktur Ya Ganî
Dilersen alırsın şu tatlı canı
Anlamak lutfeyle akıbet seni
Lutfedersen eğer insan edersin

Salarak kulların gurbetlik ile
Nedir keyfiyet burda kimler bile
Feryat ettirirsin her seher güle
Bülbülü durmadan nâlân edersin

Yok hükmünde yaşar nefsi şişiren
Kendi hâlince türlü şeyler başaran
Bulup gördüğünü derhâl aşırın
Onun da âhirin nisyân edersin

Bu âlemde dâim sensin hükümrân
Zâhirde bâtında senindir devrân
Mamûru âkıbet edersin virân
Dilersen kulunu sultan edersin

Âşığın dâimâ aşkına yanar
Türlü kelâm ile visâlin anar
Bir yâresi vardır durmadan kanar
Âşığın cânını cânân edersin

Yağmuru yağdırıp göllerin için
Bülbülü halk edip güllerin için
Şehirler kurarsın kulların için
Sonunda hâk ile yeksân edersin

Bilirim zannıyla bir zaman gezer
Nefsine zulmeder durmadan azar
Hak yarattı demez, herkese kızar
İlmine mağrûru nâdân edersin

Halk edip âlemde türlü eşyâyı
İnsana mekân eylersin dünyâyı
Koyarak içine derin manâyı
Varlığı yokluğa nişan edersin

Daima düşünür insan kendini
Aşmayı dileyip içte bendini
Kurtulur o çözerse kemendini
Sırrını insana ilân edersin

Bahârda görünür Ya Rab cemâlin
Hazanda belirir senin celâlin
Her yerde devreder senin kemâlin
Dünyayı şânına mekân edersin

Nefsinin peşinde her gün koşanı
Fakire zengine kızıp coşanı
Dünyanın zevkine esir düşeni
İnsan iken burda hayvân edersin

Emrine râm olur âkıbet bilmez
Elinde harcolur tâlihi gülmez
Kendine düşmandır haberi olmaz
Nefsini insana düşmân edersin

Neyi halk etmişsen odur karârı
Aksini düşünen görür zarârı
Zamanı gelirse evvel bahârı
Bir yel elinde hazân edersin

Derdi yarattırsın yanında çâre
Gönüller firkatle olsa da pâre
Hoyratın elinde inleyen yâre
Âşığın gönlünü vatan edersin

Akıl ermez bazen böyle kemâle
Kaç nefes yol gider bildir visâle
Rahmedip sonunda her mahzun hâle
Sevene cânânı hem cân edersin

Varlıkta yokluğu bulursam eğer
Lütfunla nefsimi bilirimsem eğer
Vakti gelir bir gün ölürsem eğer
Şî'rimi dillere destân edersin

